

Dziś, 3 maja, spotkaliśmy się pod pomnikiem bł. Jana Pawła II, by wspomnieć wydarzenia związane z uchwaleniem pierwszej polskiej konstytucji i złożyć zasłużony hołd jej twórcom. Ojciec Święty Jan Paweł II, odwiedzając naszą Ojczyznę w roku 1991, gdy obchodziliśmy dwusetną rocznicę sławnej *Ustawy rządowej*, wygłosił przemówienie na Zamku Królewskim w Warszawie – mówił wówczas: *Najpiękniejsza karta dziejów Polski upadającej, jej drgnienie ku odrodzeniu – KONSTYTUCJA 3 MAJA – należała przez wiele lat do wydarzeń zakazanych, dzisiaj możemy wreszcie mówić o niej z dumą i wspominać jako wielki dzień naszego narodu. Ta wspaniała Konstytucja (...) uświadomiła, jakie powinno być nowożytne państwo polskie, a ta świadomość towarzyszyła wszystkim, którzy w ciągu epoki rozbiorowej o tę niepodległą Rzeczpospolitą walczyli, dla niej ponosili wielorakie ofiary, nie szczędząc także i życia, dla niej wreszcie pracowali na przestrzeni kilku pokoleń, zarówno na ziemi ojczystej zagarniętej przez potrójną przemoc, jak też i poza jej granicami. Bez przesady można powiedzieć, iż Konstytucja 3 maja uchwalona w roku 1791 stała się podstawą nowej polskiej państwowości w roku 1918, kiedy to klęska wojenna wszystkich trzech zaborców otworzyła drogę do niepodległości II Rzeczypospolitej. Nawiązując do współczesności Ojciec Święty stwierdził: „przywróceniu sobie samym” wciąż jeszcze szukamy drogi do „siebie samych”, do politycznego, a także ekonomicznego kształtu tej suwerennej podmiotowości, jaka jest naszym udziałem.*

Słowa naszego Wielkiego Rodaka – głoszącego, że *wolność jest wyzwaniem* – brzmią tak, jak gdyby zostały wypowiedziane dziś: mocno i zobowiązująco. My także jesteśmy powołani do tworzenia podstaw silnego państwa, do obywatelskiej troski o dobro wspólne i w tym dziele możemy się inspirować myślą twórców Konstytucji 3 Maja – ludzi odważnych i przezornych, umiejących oddzielić doraźne interesy od racji stanu.

Dlatego niezależnie od politycznych podziałów i sporów, dzielących nas różnic, w imię hołdu dla dziedzictwa Konstytucji 3 maja, z szacunku dla mądrości płynącej z nauk i życia Jana Pawła II, starajmy się szukać drogi do zrozumienia wzajemnych racji i przewycięzania uprzedzeń. To będzie nasza najlepsza praca dla Polski i jej miejsca w świecie. Pracujmy tak, by – mówiąc słowami Konstytucji Trzeciego Maja – na *błogosławieństwo, na wdzięczność współczesnych i przyszłych pokoleń zasłużyć*.

Dzisiejsza 221 rocznica uchwalenia konstytucji skłania nas do refleksji i zadumy. Każdy z nas, Polaków, musi sobie odpowiedzieć na pytanie, czy zależy mu na ojczystym kraju, na tradycji, dokonaniach naszych przodków, kulturze i patriotyzmie. Czy w głębi serca każdego z nas tkwi miłość do ojczyzny bez względu na jej trudności i problemy. Czy wykazujemy determinację w tym, aby przekazać młodemu pokoleniu należyłą wiedzę i prawdę o naszej ojczyźnie.

Polska to nasze wspólne miejsce na ziemi, dzięki temu jesteśmy narodem. Biel i czerwień, orzeł w koronie oraz Mazurek Dąbrowskiego to symbole naszego kraju. Chciałbym serdecznie podziękować wszystkim Państwu za udział w naszych obchodach, także tutaj bowiem – w naszym powiecie i naszym mieście, w zasięgu błogosławiącego gestu Papieża Polaka – jesteśmy częścią polskiego Państwa i Narodu.